

MARIBORSKI

Političen list.

Državna licejska knjižnica
v Ljubljani.

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 10'— mesečno.
četrtletno K 30'—.
Če pride naročnik sam v upravnishvo po list: Me-
sečno K 9'50. — Inzerati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik popoldne.

Posamezna številka stane 60 vln.

Uredništvo in uprava:

Mariborska tiskarna (Jurčičeva ulica
št. 4.)

Telefon uredništva št. 276, uprave št. 24.

Leto III.

Maribor, sreda 2. junija 1920.

Št. 121.

Reško odposlanstvo pri Nittiju.

Trumbić o D' Annunzijeve blokadi Jugoslavije. — Naši sibirski vjetniki v Vladivostoku. — Grki v Traciji

Poruski odločilni bitki.

Pred mesecem dni nas je iznenadila poljska ofenziva proti sovjetski Rusiji. Različna so bila mnenja, različni občutki, ki so spremljali ta nepričakovani dogodek, toda eno smo vedeli vsi, da bo to poslednja borba, ki ima odločiti usodo nove Rusije. Oni, ki se boje nove in močne Rusije, so prorokovali prvim poljskim uspehom velikanski pomen in začetek ruskega konca. Mi pa smo preveč dobro poznali sedanjo Rusijo, da bi bili le za trenutek v dvomu, kako bo končala ta poslednja, odločilna borba na vzhodu. Danes se je naše pričakovanje uresničilo: iz borbe izhaja Rusija kot zmagovalka.

Najprej so se spravili nad novo Rusijo različni caristični generali, pozneje posamezne države antante, za temi Japonci in sedaj končno še Poljaki. — Toda mogočna in nezadržna sila nove Rusije, je strla vse napore ter zmagovito korakala dalje po svoji začrtani poti proti — osvobojenju in novi vzpostavitvi velike, edine in mogočne države. Eden za drugim so propadali njeni sovražniki, eden za drugim so premagani in uničeni izginjali z vojnega pozorišča. Sila vstajajoče Rusije pa je rasla po vsaki novi

zmagi bolj in bolj; nobena naloga ji ni bila pretežka, noben napor prevelik.

Toda, kakor da bi bili vdarjeni z večno slepoto, so njeni sovražniki še vedno in vedno kovali nove načrte ter pripravljali nove armade, ki naj stro, česar se streli ne da. Toda Rusov tudi to ni oplašilo, nasprotno, začeli so proti onim zapadnjakom, ki jim niso hoteli priznati njihove sedanje vlade ter niso hoteli skeniti z njimi miru, katerega so jim ponujali, za zapadnjake do skrajnosti nevarno igrati. Pomešali so jim malo po bližnjem in daljnem orientu.

Znano je, da sta Anglija in Francija najbolj občutljivi ravno v orientu. Njuna vlada nad Turki, Arabci, Perzi, Indijci ter Kitajci je zgrajena na jako peščenem podstavku, tako da jo zamore ogroziti že najmanjši tresljaj. Rusi so to dobro vedeli in radi tega so tudi zasejali v ta ozemlja seme boljševiške prevratnosti. Na tisoče boljševiških agitatorjev, dobro izšolanih in izvežbanih se je razkropilo po Turčiji, Perziji in Indiji in kamorkoli so prišli, povsod so zasejali seme, ki je posebno zadnje dni začelo poganjati nevarne kalii. Svetovno časopisje nam dan za dnem poroča o sumljivih in nevarnih gibanjih v teh zemljah.

Rusi so se izkazali tu izborne računarje

spasil tvojo vest težkih kesov in očitkov? Sladko je umirati le s čisto vestjo in vedro dušo!

— Kaj takega ste vendar zakrivali? — sem ga začudeno vprašal. Neznanec se je stresnil, molčal nekoliko, nato dejal:

— Hočete mi slediti?

— Kam?

— K meni na dom.

— Pojdem.

Prekoračili smo molče mnogo temnih, zamuščenih ulic. Zvezde na nebu so polagoma izginjale in se umikale sivemu svitu nastopajoče zore. Sence so se redčile.

Mimo nas je štokrkljal pijanec; nato mlada deklina. Maček se je skupil pod lokom duri in naju motril s svojimi žoltimi očmi.

Daleč nekje je bila ura na zvoniku. — Štiri.

— Stanujete li daleč?

Moj čudni tovariš se je stresnil in me prestrašeno pogledal.

— Kaj ste ravnokar dejali?

— Vprašal sem vas, ako stanujete daleč.

— O ne! Samo še par korakov...

kajti njihova taktika ni ostala brez uspeha. V zapadnih prestolicah je nastal strah in čujejo se glasovi, da se hočejo Francija, Anglija ter Italija pogoditi in spraviti z rusko vlado.

Vprašanje je tu le, kako si predstavljajo to spravo, kajti za njo je predpogoj le ta, da priznajo Rusijo v onem obsegu, v katerem jo hočejo Rusi. Če na to ne bodo pristali, potem bo tudi ta najnovejši poizkus napraviti na vzhodu konec prelivanja krvi, le poizkus in nič, prav nič več. Rusi se ne bodo udali, to je gotovo, ker se preveč zavedajo svoje moči ter imajo preveč sredstev na razpolago, da napravijo zapadu še bridke dneve.

Sila vstajajoče Rusije se je pokazala za nepremagljivo. To je dejstvo, s katerim bi morale računati vse druge države, kajti čimdalje bodo to tajile, tembolj kočljiva bo vsa stvar. Če se Ruse pusti v miru graditi in prenavljati svojo na novo vstajajočo državo, potem se ne bo nikomur več treba bati ruskega boljševizma, ki je danes s mo še obrambna taktika, če pa se jim bo še naprej delalo ovire, bo ta ruski taktični »boljševizem« napravil svetu še mnogo bridkosti.

Med tem pa, ko se Rusi na zunaj v

Vstavil se je pri vratih neke velike hiše, v kateri so stanovali ljudje boljših slojev.

— Smo že tu?

— Da.

Odpri je. Stopala sva v temi po stopnicah v četrto nadstropje. Iz polodprtih vrat je sevala luč in lahko razsvetljevala presledek.

— Ali tu?

— Da.

Predno je vstopil, si je odgrnil klobuk; njegova razkušana glava in njegov blede obraz se mi je v lučnem svitu dozdeval jasnejši.

— Pridite.

Prva soba je bila prazna. Slaba petrolejka je brlela na mizici. Vzel jo je z mirno roko in stopil v sosedno sobo. Sledil sem mu.

Pri vstopu nisem opazil ničesar; ko pa je neznanec privzdignil luč in posvetil v kot sobe, je malo manjkalo, da nisem zakričal od groze.

Na tleh je ležala napolnaga ženska in njena glava je bila naslonjena ob steno. Njen obraz je bil zelo lep, njene oči velike s košatimi obrvi, rožne ustnice pobledele in napol zaprte.

A. Rovinelli — L. Stane.

Violina.

(Konec).

Neznanec poleg mene je temnega, zamišljenega pogleda prikimal z glavo in globoko vzdihnil. Šla sva molče dalje.

— Kaj mi pa imate povedati? — sem ga vprašal.

— To, da vaše gosli vse vedo.

— Ne razumem vas.

— Da. Vaše gosli vedo za moje početje. Govorile so moji duši z opominjajočim glasom strogega sodnika. Vaša violina mi je vzbudila nanovo neutešeno kesanje, a mi istočasno pokazala tudi pot sprave, po kateri hodim. Hotel sem vdušiti svojo tesnobo v alkohol, omamiti, vpijaniti samega sebe, pozabiti, kar je bilo; a glas vaših gosli mi je še bolj jasno pokazal globoki prepad, v katerega brezupno drvim. Opeval mi je pesem ljubezni, trpljenja, usmiljenja; pesem smrti po življenju polnem dobrot in sladkosti. Očital mi je: tako, ali nisi mogel tudi ti pozabiti in odpustiti? Ali si res moral slediti slepo tvoji strasti? Tepec! Kdo bo sedaj

obrambo poslužujejo taktičnega boljševizma, ko sejejo v svet potom svojih agentov prevratne utopistične ideje, grade z neumorljivo energijo doma nov red, na — široki demokratični podlagi. Oni boljševizem s katerim so prišli do vlade so zavrgli, ker jim ni bil cilj, ampak samo sredstvo in danes je Rusija najbolj solidna demokratična država na svetu, kjer ni o kakem boljševizmu, kakršnega poznamo mi, niti govora. Privatna last je zopet vzpostavljena, istotako prosta trgovina in obrt; odpravljene so vse izredne komisije itd.

Končna bitka, ki je imela odločiti, ali bo sedanja ruska vlada in ž njo mogočna, velika in močna Rusija ostala ali ne, je izpadla za Rusijo ugodno in s tem je usoda tega vprašanja zapečaten. Kdor tega noče priznati, se bo še bridko kesal. —r.

Beograd za našo Koroško.

V nedeljo 16. maja je priredil „Demokratski studentski klub“ v Beogradu v kavarni „Ujedinjenje“ javno predavanje o Koroški in o predstojećem plebiscitu. Predaval je narodni predstavnik iz Bosne g. Gjuro Džamonja.

Predavanje je bilo predvsem samo informativnega značaja, imelo je le nalogo, da seznani poslušalce s Koroško in s Slovenci, da poda beograjski vseučiliški mladini in drugim poslušalcem kratko a dobro sliko razmer tega najsevernejšega dela naše skupne domovine. G. predavatelj je najprej orisal v kratkih, a jakih potezah pomen Koroške in njeno zgodovinsko ulogo, ki jo je igrala v sivih prešlih dobah. Potem pa je prešel na zemljepisne in gospodarske prilike te zemlje, očrtal slikovitost in lepoto njenih dolin in planin, rek in jezer, bogastvo rud itd.

Na podlagi statistike je potem razjasnil, kaj imamo sedaj in kaj smo tekom stoletij izgubili v neizprosni boju z Nemci. Orisal je tudi koroško nemško duhovništvo, ki je s pomočjo vere zastrupljalo naš narod s tujim, germanskim duhom; kako je ta germanski duh med ljudstvom deloval, kako pa se je zadnje čase zopet pričela buditi narodna zavest. Posebno pohvalno se je izrazil o Rožu, kjer je sam na licu mesta spoznal, kako zavedna je posebno tamkajšnja mladina. Vendar pa bo ta „biser v diademu jugoslovenskih krajev“ zahteval še mnogo resnega dela. Treba bo neumorno širiti narodno idejo, agitirati, otvarjati knjižnice, prirejati javna predavanja, skrbeti za pouk in vz-

Iz rane na vratu je tekel potoček krvi in curkljal po belih grudih navzdol.

— Zakaj ste jo umorili? — sem ga vprašal s tresočim glasom.

— Varala me je — mi je mirno odgovoril.

— A kdaj ste jo umorili?

— Včeraj večer.

— Ah! ... In sedaj?

Ni mi odgovoril. Vrnil se je prvo sobo, postavil luč spet na mizico, vzel svoj klobuk in odšel, ne da bi izpregovoril besedice. — Sledil sem mu. Tresel sem se po celem životu in zdi se mi, da sem se ga takrat zbal. Njegovo mirno vedenje me je presenetilo.

Kadar smo prišli na ulico, mi je dejal:

— Z Bogom.

— Kam ste namenjeni?

— Na redarsveno postajo.

— Ah! ...

Neznanec se je molče napotil. Po nekoliko korakov, se je obrnil in mi rekel:

— Hvala vam ... — nato je nadaljeval svojo pot in izginil za ovinkom temne, ozke ulice ...

gojo v šoli in izven šole, pred vsem pa skrbeti za dobro — aprovizacijo.

Nazorno je razložil sestavo in ustroj sedanjice administracije — narodnih svetov, ki vodijo tudi vso propagando. Pri tej priliki je opisal tudi g. generala Maistra, njegov značaj, patrijotizem in sposobnost ter njegove velike zasluge za Jugoslavijo.

Koncem predavanja je apeliral gospod predavatelj na zavest jugoslovenske demokratske omladine ter jo pozval, da tudi ona sama po svojih močeh dela za to, da se Koroško enkrat za vselej združi s skupno domovino Jugoslavijo.

Tako misli na Koroško tudi naša demokratska omladina v smelem Beogradu, ki je žal tako daleč od te nesrečne zemlje. Toda naj zna Koroška, da bije beograjsko srce istotako tudi zanjo, kakor za svoje Kosovo in tužno Reko, ter da se zaklinja, da pojde če treba za njeno osvobojenje tudi v smrt.

Op. ur.: To poročilo nam je poslal srbski akademik iz Beograda, ki je bil pri predavanju prisoten ter se za Slovence vedno toplo zanima, kar kaže tudi to, da obvlada slovenščino skoro popolnoma in je bilo treba v njegovem poročilu napraviti samo par manjših popravkov.

Dnevne vesti.

Pri našem včerajšnjem uvodniku je izostala opazka, da je izšel iz begunskih krogov ter da se z vsemi izvajanjmi ne strinjamo popolnoma. Toliko v pojasnilo.

Imeniten advokat je dr. Leskovar. V sosvetu se hudiče na dr. Pfeiferja, češ, da je napravil občini škodo, ker ni zasledoval goljufivega uradnika Kjudra. Dobro pa ve dr. Leskovar, da je pustil dr. Pfeifer Kjudra takoj ko je zaznal za njegove nerednosti aretirati. Sodišče je takrat sicer izpustilo Kjudra, vendar ga je pustil dr. Pfeifer iznova zasledovati in izdana je še danes proti Kjudru tirailica. To je vaše resnicoljubje g. dr. Leskovar! Sosvetovalce pa neženirano pita dr. Leskovar s takimi neresnicami in pri tem sebe poveličuje. V zadnjo „Stražo“ piše dr. Leskovar nekaj o 612.000 K izgube pri gospodarskem uradu. Žalosten vladni komisar in advokat, ki tako slabo zastopa občino, da se hoče pustiti odrediti od avstrijskega Warenverkehrsbiroja. Zakaj se pa ni upal ta biro nastopiti proti dr. Pfeiferju? Ali hoče dr. Leskovar umetno zgubiti pravdo? Če ste tako preobloženi z drugim privatnim delom g. dr. Leskovar, potem odložite vaše odgovorno uradno mesto, ako vam je dobrobit občine in ne vaša osebna korist merodajna!

Avstrijske agitatorje v stanovanje, Slovence ven. Naša stanovanjska komisija je zopet napravila lep in domoroden čin. Odpovedala je stanovanje gđni. Markuš ter gđni Spindler ter njenemu bratu, ki so stanovali doslej v dveh sobah ter nastanila vse tri, nikar se ne čudite — skupaj v eni sobi. Odvzeti dve sobi pa je nakazala znanemu agitatorju za Avstrijo Usarju v Slovenski ulici št. 28., ki je po preobratu nabiral podpise za avstrijski Maribor in ki se še doslej ni mogel sprijazniti z našo državo. Trije zavedni Slovenci dobe eno sobo, avstrijski agitator pa sam zase dve. Koliko časa bo še treba, da se bodo vremena Slovincem zjasnila?

Terorizem je danes na Slovenskem. če se otroci učijo sokolske himne. Tako piše „Straža“. Torej sokolska pesem je teroriziranje slovenske mladine. Sokolska pesem je budila pol stoletja slovenski narod in ga je vodila k svobodi. Ta pesem naj bi bila danes prepovedana. Ali bomo peli orlovsko: »Bog obvari, Bog ohrani«?

„Leteli bodo ven“ namreč iz Prekmurja vsi, ki ne prihajajo tja v imenu klerikalizma. Tako piše „Slovenec“. Res, mi znamo reševati naše obmejne kraje. Kaj pa če pride Horthy?

Rušenje Meljskega hriba. Zadnji nalive na Meljskem hribu ob cesti proti St. Petru (pri Mariboru) povzročil mestoma ogromne splavine gramoza in skalovja, ki je na treh mestih zaprlo že itak ozko cesto nad Dravo. Na onem mestu, kjer je nasip nad Dravo, je splavina na visoko zaprla vso cesto tako, da se je še v torek jutraj moglo cesto pasirati le z obhodom preko nasipa. Kakor izvem, so slični pojavi ob tej cesti na dnevnem redu za vsakim deževjem. Po vsaki večji nevihti se razruši izpod strmega hriba toliko materiala, da je cesta za več dni sploh zaprta za vozni promet, otežkočen pa je ob enem tudi osebni prehod preko visokih kamnenih splavin. Nevarnost za ljudi in živino pa je tem večja, ker se od tega hriba trgajo tudi cele skale, ki padajo naravnost na cesto, na kateri se ni mogoče nikamor umakniti, ker takoj pod cesto pada breg strmo v Dravo, ki je ravno na tem mestu zelo deroča. Čudimo se, da ni nobene oblasti, ki bi tu napravila red. Cestni odbor na čelu mu g. okrajni glavar, čaka (kakor pri »zgodovinskem« mostu v Krčevini) še le na priliko, ko se bo razrušilo še več hriba in bo nekoliko ljudi ubitih in pokopanih pod lavinami kamenja. Značilno za delavnost in skrb za javno varnost omenjenih oblasti pa je tudi vprašanje, zakaj se ta cesta do danes še ni uredila tako, da bi bil Maribor zvezan ob tej strani Drave preko St. Petra, Zgor. Dupleka do Ptuj; ker je od zadnje omenjenega kraja cesta že izpeljana. bi preostalo do Dupleka mogoče 8—10 km. Cesta naj bi bila izpeljana pod cerkvijo ob Dravi. Nekateri jo pa hočejo imeti preko hriba ob cerkvi z vijaduktom nad gostilno ob cesti nad Dravo, kar bi povzročilo ogromno stroškov. Zakaj jo hočejo imeti ob cerkvi, bi nam morda znal pojasniti g. okrajni glavar ali pa župnikov svak.

Cene v letoviščih na Vrbskem jezeru. Kako ugodne so cene v letoviščih ob Vrbskem jezeru, naj občinstvo posname iz sledečih podatkov, ki nam jih pošilja generalni komisariat za tujski promet: Ribnica: »Strand-hotel« celodnevna hrana 31—50 K; »Hotel Walcher« celodnevna hrana 30—40 K; »Etablissement Majernik (lastnik zaveden Čeh Musil) hrana na dan in osebo 45—60 K. Otok: »Hotel Ebner« hrana za dan in osebo 31—50 K; »Gostilna pri Lipi« 30—40 K. Otroci do 8 let plačajo povsod polovico navedenih cen. Cene sobam so razmeroma nizke. Tako stanejo sobe v hotelu Walcher v Ribnici, v hotelu Majernik in v hotelu Pirker na Otoku 10—20 K v hotelu Ebner na Otoku celo same 6—8 K za osebo. Našemu občinstvu, ki ne more plačevati cen sobam po 50—70 K kakor so letos na Bledu, priporočamo najtopleje poset Vrbskega jezera.

Zbiralna akcija za rešilni avtomobil. Darovali so nadalje: G. Karel Hitzl 100 K, ter g. S. Makotter 50 K. Gospodu blagajniku Jeglitschu pa so došle še sledeče svote: G. A. Ellinger in ga. A. Halbärth po 200 K; Naveržnikova udova ter g. H. Kieffer, Sv. Lovrenc po 100 K; g. Ivan Milošič 50 K, ter g. Fr. Königshofer 40 K. Vsem tem bodi izrečena tem potom najpresrečnejša zahvala. Oni pa, ki doslej še niso ničesar darovali se naprošajo, da se tudi oni oddolže po možnosti dobri in človekoljubni stvari.

Pred vratmi Celovca, v Žrelcu na Koroškem se vrši v nedeljo, dne 6. junija 1920. vseslovenska manifestacija z veselico na vrtu grajske gostilne. Sodelujejo: Vojaška godba, Glasbena matica iz Maribora, različna pevka, telovadna in druga kulturna društva. Spored: Ob 10. uri predpoldne (poletni čas!) otvoritev ceste Žrelec-Vetrinj s slovesno službo božjo na prostem; obhod po Žrelcu mimo demarkacijske črte z godbo in petjem; manifestacijski shod, pri katerem govore: posl. Fr. Grafenauer in drugi odlični govorniki in govornice. Popoldne ob 14. uri: Petje, pevski zbor mariborske Glasbene matice; gledališka predstava; nastop sokolskega naraščaja iz Borovelj; tekmovalje narodnih noš s tremi darili. Med posameznimi točkami nastopajo koroška in druga

slovenska pevska društva. Prosta zabava, srečolov, šaljiva pošta, kegljanje na dobitke, licitacije itd. V vrtni dvorani ples. Vabimo vas, da priredite na ta dan skupen izlet v Žrelec, kar bode vsled posebnih vlakov in znižanih cen posebno ugodno, ter tako spoznate koroško ljudstvo, njegove šege ter naravno krasoto te dežele, obenem pa z nami vred pokažete moč naših zahtev po upravičeni posesti te zemlje! Vozni red posebnih vlakov objavimo pravočasno po časopisih. Pridite v narodnih nošah, društva z zastavami in napisi, okoličani na okrašenih vozovih! Veselični odbor v Žrelecu.

I. dan naraščaja z javno telovadbo priredi Mariborsko okrožje MSŽ v nedeljo 13. junija 1920. ob 16 (4) uri v Ljudskem vrtu. Pri tem nastopu bode pokazal sokolski naraščaj prvič javnosti smotreno delo sokolske telovadnice.

Prostovoljna požarna bramba v Pobrežju pri Mariboru priredi v nedeljo, dne 4. julija t. l. veliko poletno veselico na vrtu gostilne Roiko na Spodnjem Pobrežju. Cenjena društva v Mariboru in okoličnici naj vzamejo to blagohotno na znanje.

V nedeljo, 6. t. m. o priliki velike slavnosti v Žrelecu na Koroškem bo vozil s tukajšnjega gl. kolodvora poseben vlak, ki odide na Koroško ob 4 uri 50 min. jutraj, iz Žreleca pa odhaja ob 22 uri zvečer ter prispe v Maribor približno okrog 2 ure popoldne. Kdor si preskrbi potrebno izkaznico dobi 50% znižanje vožnje.

Pomorski aspirant Alojzij A. Hanke se pozivlja, da se čimprej prijavi pismeno ali ustmeno pri mariborski pukovski okružni komandi v Mariboru.

Krčevina pri Mariboru. Tukajšnje šolsko vodstvo je sprejelo od gospoda Viljema in gospe Regine Ilger, zlatar v Mariboru, 1000 kron za revne učence tukajšnje šole. Krajni šolski svet in šolsko vodstvo izrekata tudi tem polom še enkrat svojo najsrčnejšo zahvalo plemenitima dobrotnikom.

Kultura in umetnost.

Pelikan. Drama v treh dejanjih; spisal August Strindberg; režiral g. Valo Bratina. Ime velikega Škandinavca Augusta Strindberga je vsakemu kolikortoliko znano. S svojimi realistično-simboličnimi dramami, ki se pečajo po večini z ženskami si je priboril svetoven sloves. Hvaležni smo našemu gledališkemu vodstvu, da je sprejelo v svoj repertoar poleg njegovega »Upnika« sedaj še »Pelikana«. Pravljičica o ptici pelikanu, ki s svojo lastno krvjo hrani mladiče je znana. S tem ptičem je soprog primerjal svojo ženo Elizo, mater Friderika in Gerde o priliki njune srebrne poroke. Toda pravljica o pelikanu je pač samo pravljica in tako je tudi soprogova primera samo — ironija. Resnica pa je ravno nasprotna. Eliza je ženska, ki jo je izkvaril izviren greh. Rod za rodom greši, otroci vidijo ta greh in se ga navzamejo, nadaljujejo ter ga končno spet prenesejo na svoje otroke. Tisoči propadajo, a se v svoji zaslepljenosti, v snu, niti ne zavedajo svojih dejanj, samo nekaterim se posreči prebuditi se in tedaj spoznajo vso grozno resnico in gredo v — smrt. Elizo, udovo po trgovcu je igrala pri sinočnji premieri ga. Bukšekova, ki je v dramah te vrste neprekosljiva, zato je tudi to ulogo izpolnila do podrobnosti mojstrsko. Njenega sina Jurista Friderika nam je podal g. Železnik z resnično in globoko realistično. Njegova igra je bila kos živega življenja, tako da jo lahko imenujemo poleg »Sedem najstletnih« najboljšo njegovo kreacijo letošnje sezone. Visoko se je dvignila ta večer tudi ga. Šetinska kot njegova sestra Gerda. Zanimarjeno in nazadnje kruto prevarano dekle je živelo v njenih kretnjah in besedah pred nami res globokega sočutja vredno življenje. Harmonično celoto je izpopolnil g. Bratina v vlogi zeta Akselja, ki je v njej ubiral čisto svoja, lastna pota. Služkinja Meta gđcne.

Neratove pa ni spadala v to harmonično družbo, kar pa ni motilo, ker je bila njena uloga jako kratka. Scenerija je bila izborna, ena najboljših letošnje sezone, požar na koncu tretjega dejanja jako posrečen. Gledališče pa je bilo — slabo obiskano, pozornost in razumevanje pa kljub temu hvalevredno. Priporočamo vsem onim, ki jih sinoči ni bilo, da si pri reprizi to krasno delo gotovo ogledajo.

Šport.

S. K. Slovan : Rote Elf 3 : 0 (1 : 0). V nedeljo ob 19. uri se je vršila na igrišču »Ilirije« nogometna tekma prvih moštev ljubljanskega »Slovana« in »Rote Elf« iz Maribora. Igra ni bila nič kaj posebnega za ljubljanske pojme. Kljub slabemu vremenu se igra ni odpovedala. Potek tekme je približno sledeči. Slovan je bil v začetku skrajno slab; njegovi napadi so bili kratki in brezuspešni. Golman mariborskega kluba ni ravno kapaciteta, milo rečeno prepočasen. Gol je bil parkrat resno ogrožen, a sreči in slabemu manevriranju Slovanovih napadalcev je pripisati dejstvo, da ni bilo večjih uspehov. Tudi mariborski branilci so se še precej dobro držali; po mojem mnenju še najboljše izmed tekmujočih rdečkarjev. Koj v začetku je bila diktirana »Rote Elf« enajstmetrovka, katera pa ni imela zaželeni uspeh. Kolov je bilo na strani mariborskega kluba veliko preveč (natančno število mi je pobegnilo iz spomina) in tudi tu je pripisovati krivdo Slovanovim napadalcem. Bolj proti koncu je dosegel Slovan svoj prvi gol, ki je ostal tudi v prvi polovici edini. Napadi mariborskega kluba so ostali popolnoma brez uspeha in bili popolnoma nenevarni. Zasluga gre tu branilski dvojici »Slovana«, ki se je pokazala že pri prejšnjih tekmah z dobro, premišljeno igro. V drugi polovici, posebno pa proti koncu tekme, je Slovan okrevljal in ostreje napadal. V tem času je bil mariborski gol stalno ogrožen. Tedaj je prišla tudi napadalna črta na pomoč svojim ogroženim tovarišem. Tu je dosegel Slovan z ostrimi streli v kazenskem prostoru svoj drugi in tretji gol. Drugi gol je bil popolnoma nepotreben in zakrivil ga je edinole golman, ker je bil premalomen. Zamahnil je z roko, češ, saj gre v avt. Žoga pa vendar ni šla v avt, ampak zadela ob tram in se odbila v gol. V cel tekmi je bila premoč nedvomno na strani »Slovana«, ki pa ta dan ni pokazal ravno svojih najboljših strani. Mnogo je zakrivil dež, ki je padal sicer po agoma, a neprestano. Tudi sodnik ni bil ravno na pravem mestu; preokoreni in radi tega tudi kratkoviden. Bilo je parkrat »of-site«, kar pa sodnik ni opazil; tudi odločnost njegova ni bila prav velika. Imel pa je eno lastnost, katera manjka mnogim sodnikom, to je: nepristranost. Kljub dežju pa in konjski dirki, ki se je vršila malo prej, še bila tekma precej dobro obiskana, kar se o Mariboru ne more vedno trditi.

Ljubljana, 30. majnika 1920. S. L.

Zadnje vesti.

Reško odposlanstvo pri Nittiju.

DKU Rim, 1. junija. Italijanski ministrski predsednik je sprejel poslanstvo z Reke in mu podal izjavo o pogajanjih glede rešitve jadranskega vprašanja in o težkočah, ki ovirajo izvedbo programa italijanskega ljudstva, to se pravi londonskega dogovora in pridruženje Reke. Ministrski predsednik je izrazil željo, priti do sporazuma z Jugoslavijo in hkrati zadovoljiti italijanskim zahtevam. Reško odposlanstvo je odšlo z vtisom, da bo Nitti storil, kar mu je mogoče, da očuva italijanske interese na vzhodnem bregu Jadrana.

Trumbić o D' Annunzijski blokadi.

DKU Pariz, 1. junija. Zunanji minister dr. Trumbić je dal »Matinu« sledečo izjavo: Zelo važne razloge imamo zato, da se bojimo da dogodki na Sušaku ne predstavljajo prejedica. Gotovo je, da pripravlja D' Annunzio razširjenje okupacije v coni, katero ščitijo jugoslovenske čete. Za nobeno ceno mi ne bi hoteli, da se to izvede. Mi smo se trdno odločili, preprečiti to z vojaško silo. Nikakor ne nameravamo rešiti reškega vprašanja z orožjem. Dolžnost naših zaveznikov je, da napravijo konec temu neznosnemu položaju ki nima primere v zgodovini. Ne postavljam se na siališče narodnega tekovanja, pač pa opozarjam na to, da predstavlja vojaški teror D' Annunzijeve na Reki zločin proti vsej Evropi. V času, ko je na dnevnem redu najvažnejše vprašanje dvigovanje gospodarskega napredka vse Evrope, trdim, da tako dolgo o tem ne more biti govora, dokler vlada D' Annunzio na Reki. Odkar je zasedel D' Annunzio Reko, mi ne moremo izvažati žita, živine in drv v zavezniške države, niti Dalmacije ne moremo preskrbovati z živili. V imenu bivših gospodarskih interesov zahtevam od zaveznikov, da napravijo konec blokadi, vsled katere trpimo mi vsi.

Jugosloveni v Vladivostoku.

DKU Amsterdam, 1. junija. »Times« javlja iz Pekinga: Vse češke, jugoslovenske, poljske in romunske čete v Sibiriji se nahajajo sedaj v Vladivostoku in odidejo odondot koncem junija, ako bodo imele na razpolago transportnih parnikov. List pripominja, da se bo morala sedaj Japonska izraziti o vprašanju japonske zasedbe, ki bi morala prvotno ponehati takoj, ko zapustijo Sibirijo zavezniške čete. Na daljnem vzhodu vlada vznemirjenje, da je Japonska svoje tri divizije pred kratkim ojačila za 10.000 mož.

Grška okupacija Tracije.

DKU Pariz, 1. junija. Kakor javljajo iz Aten, se okupacija Tracije s strani grških čet razvija normalno. Grki so zasedli Feredjik, Sufulu, Dimotiko in Lileburgas brez incidentov. Francoske oblasti so 29. maja izročile administracijsko in policijsko oblast Grkom.

Italijani bombardirajo Lješ.

LDU Beograd, 1. junija. Iz Podgorice poročajo, da so pred par dnevi Albanci napadli ter pregnali Italijane, radi česar so ti sedaj pričeli obstreljevati Lješ.

Češki dementi.

DKU Praga, 1. junija. Dunajski in berlinski listi, so prinesli neko pariško poročilo po katerem bi bilo sklepati, da so se prekinili redni odnošaji med čehoslovaško in poljsko republiko. Češki tiskovni urad je vsled tega pooblaščen, da to vest najkategoričnejše dementira.

Padanje cen.

DKU Pariz, 1. junija. (Brezžično). Z ozirom na padanje angleških funtov ter ameriških dolarjev so pričele tudi cene različnemu blagu znatno padati. Kamgarn je padel za 10 do 15%.

Borzno poročilo.

LDU Dunaj, 31. maja. (Borza.) Devize: Amsterdam 5875, Berlin 433-50, Curih 2790, Kristijanija 2675, Kopenhagen 2375, Stockholm 30-50; valute: marke 426-50, leji 320, levi 290, švicarski franki 27-65, francoski franki 1175, italijanske lire 8-50, angleški funti 610, dolarji 150, carski rublji 220; kurzi v prostem prometu: Zagreb 155-165, Budimpešta: plačilo v denarju poštne hranilnice 95-105, madžarske žigosane krone 92-105, Praga 360-385, Varšava in Krakov, v poljskih markah: 85-97; čehoslovaške krone 5000-kronski komad 355-380, manjše note 355-380, novi dinar 600-650.

Podpirajte „Jugosl. Matico“!**Slov. mestno gledališče.****Repertoar tekočega tedna:**

V sredo 2.: »Hasanaginica«. Dijaška predstava in zadnja uprizoritev te igre. Začetek ob pol 17. uri. Vstop vsakemu dovoljen.

V četrtek 3.: »Gospodična Josette, moja žena«. Ab. B-47.

V soboto 5.: »Mam'zelle Nitouche«. Gostuje Josip Povhe, spevokomik in režiser kr. gledališča v Ljubljani. Zadnja operetna predstava. Ab. A-46.

V nedeljo 6.: »Satan v ženski«. Ab. A-47.

Izdaja: Tiskovna zadruga Maribor.

Odgovorni urednik: Fr. Voglar.

Tiska »Mariborska tiskarna d. d.«

Mala oznanila.

Kompletno pohištvo se proda zelo po cen. Urbanova ulica št. 21, vrata št. 1. 2-2

Prva slovenska brivnica se slavnemu občinstvu priporoča. Za točno in čisto postrežbo se jamči. Fran Novak, brivski mojster, Aleksandrova cesta št. 22 (prej G. Gredlič). 243

Albert Kopač

modna in manufakturna trgovina
Maribor, Glavni trg 17

priporoča svojo bogato zalogo vsega v to stroko spadajočega blaga.

Vsaki večer se vrši v
restavraciji „MARIBOR“
Grajski trg št. 1

sviranje na klavirju.

Priporoča se lep renoviran in senčnat vrt.
Izvrstna kuhinja, pristna vina in sveže pivo.

S spoštovanjem

V. Šober.

Čast mi je naznaniti cenj. občinstvu Maribora in okolice, da sem s 1. junijem t. l. zopet otvoril svojo

manufakturno trgovino

v Gosposki ulici št. 11 (hiša g. Frangeša).

V upanju, da bodem vžival tudi nadalje zaupanje svojih cenjenih odjemalcev, beležim z odličnim spoštovanjem

2-1

Feliks Skrabl.

Večja množina**stare čebule**

je na prodaj.

„KOLONIALA“

Maribor, Vetrinjska ulica 14. 3-1

Zlet Sokolskega Saveza SHS v Maribor
dne 29. avgusta 1920!

Otvoritev slaščičarne!

Naznanjam cenj. občinstvu Maribora in okolice, da sem po dolgotrajni vojni zopet otvoril svojo moderno urejeno

slaščičarno v Slovenski ulici
(Grajski ulici) št. 5 (preje Amon).

➔ Vsaki dan sveže pecivo in sladoled. ➔

Cenjena naročila za razne svečanosti se točno izvršijo.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

Emanuel Ilich

slaščičar.

3-2

Restavracija na južnem kolodvoru v Mariboru

se priporoča polujočemu občinstvu.

Priznana izborna kuhinja.
Pristna vina in sveže pivo.

Fr. Stickler.

Inserati v našem listu imajo največji uspeh!

Pohištvo

Spalne, jedilne in gosposke sobe, kuhinjska oprava, podložki, modroci, otomane, spalni in dekoracijski divani, postelje, omare, mize in stoli iz mehkega in trdega lesa, železne postelje in umivalniki ter vse vrste lesenega, železnega in tapciranega pohištva v vsakem slogu od proste do najfin. izvršitve po jako nizkih cenah pri trdki za pohištvo

KAREL PREIS, Maribor
Slomšekov trg št. 6

217 Ceniki zastojl

Mariborska eskomptna banka

v Mariboru, Aleksandrova cesta 11

Podružnice: Murska Sobota in Velikovec.

Sprejema: Vloge na knjižice, na tekoči in žiro račun proti najugodnejšemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd.

Daje kredite: Pod najugodnejšimi pogoji.

Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predjume: Na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.